

Lóránt Istvánné Kislánykorában

Ezen a képen én vagyok lefényképezve a Rosenthal nagypapámék háza előtti udvarban, Szombathelyen. Három éves vagyok itt. Amíg kicsi voltam, az apám gyakran levitt engem Szombathelyre, anyám nem jött velünk. Akkor legalább látta a szüleit meg a Jenőt és a Zsigát. Egy napot ott maradt, és jött vissza dolgozni. Amikor már nagyobb voltam, előfordult, hogy egyedül utaztam. Minden nyaramat Szombathelyen töltöttem. A Svéd nagyanyámnál laktam, aki mikor kicsi voltam, minden pénteken kitett az ablakba, és aki bement a velünk szemben lévő zsidó templomba, mindenki mondta, hogy Svéd néni, megjött a kis unokája, milyen szép, és akkor a nagymamám őrjöngött a boldogságtól. És mikor már mindenki bement a templomba, akkor

mefogta a kezemet, és bevitt a templomba. De engem mindenkinek meg kellett csodálni, mert az egyetlen unokája voltam. Az apai nagyszüleim igazi falusi, neológ, jó hitű, Istenben hívő zsidó emberek voltak. Nem ettek kósert, de megnézték, hogy mit ehetnek. Sakterhez vitték a húst [azaz a vágnivaló baromfit], és péntekenként a péknél süttették ki a sóletet. A tejes és a húsos ételek nem voltak különválasztva. Az ünnepekkor elmentek a templomba, de a fiaikat nem járatták zsidó iskolába. A nagypapa halottöltötető volt a hitközségnél, és nagyon büszke volt rá, hogy ő micvét tehet és dolgozhat. Kétszoba-konyhás lakásban laktak. Az udvaron volt két kis faházuk, egyikben a vécé, a másikban a tüzelő. Nem volt angol vécéjük.